

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
NILS WAHL IŠVADA,
pateikta 2016 m. vasario 23 d.¹

Byla C-461/14

**Europos Komisija
prieš**

Ispanijos Karalystę

„Valstybės narės įsipareigojimų neįvykdymas — Įrodymai, būtini pažeidimui nustatyti —
Direktyva 85/337/EEB — Poveikio aplinkai vertinimas — Greitasis geležinkelis —
Vertinimo tinkamumas — Direktyva 2009/147/EB — Laukinių paukščių apsauga —
Specialios saugomos teritorijos — Direktyva 92/43/EEB — Natūralių buveinių apsauga“

1. Kas yra tinkamas poveikio aplinkai vertinimas, atsižvelgiant į tai, kad vertinamas projektas (šiuo atveju – greitojo geležinkelio linijos tiesimas) daro poveikį tam tikrai aplinkosauginiu požiūriu ypač svarbiai vietai? Kokiomis aplinkybėmis įrengiant su tokiu projektu susijusią infrastruktūrą pažeidžiami ES aplinkos teisėje įtvirtinti išsaugojimo ir apsaugos tikslai?
2. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad Europos Komisijos ieškinio, pareikšto Ispanijos Karalystei pagal SESV 258 straipsnio 2 dalį, esmė, ko gero, sudaro šie pagrindiniai klausimai. Tačiau panagrinėjus atidžiau paaiškėja, kad byla iš esmės susijusi su tuo, ar Komisija nustatė atitinkamų aplinkos teisės nuostatų pažeidimą. Šioje išvadoje parodysiu, jog Komisijai šią užduotį pavyko atlikti tik iš dalies.

I – Teisinis pagrindas

A – PAV direktyva

3. Direktyvos 85/337/EEB² dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (toliau – PAV direktyva) 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti, jog prieš duodant sutikimą projektams, kurie gali daryti reikšmingą poveikį aplinkai, be kita ko, dėl pobūdžio, savo masto ar vietos, bus reikalaujama sutikimo planuojamai veiklai ir poveikio aplinkai vertinimo. Tokie projektai apibrėžti 4 straipsnyje.“

¹ — Originalo kalba: anglų.

² — 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva (OL L 175, 1985, p. 40; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 248) su pakeitimais, padarytais 1997 m. kovo 3 d. Tarybos direktyva 97/11/EB (OL L 73, 1997, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 3 t., p. 151) ir 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB (OL L 156, 2003, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 466).

4. Direktyvos 3 straipsnyje nustatyta:

„Vertinant poveikį aplinkai pagal 4–11 straipsnių nuostatas ir kiekvienu konkrečiu atveju nustatomas, apibūdinamas ir įvertinamas tiesioginis ir netiesioginis projekto poveikis šiems veiksniams:

- žmonėms, gyvūnijai ir augmenijai,
- dirvožemiui, vandeniui, orui, klimatui ir kraštovaizdžiui,

<...>“

5. PAV direktyvos 4 straipsnyje numatyta:

„1. <...> I priede išvardyti projektai turi būti vertinami pagal 5–10 straipsnių nuostatas.

2. <...> valstybės narės:

a) išnagrinėjusios kiekvieną atvejį

arba

b) pagal valstybės narės nustatytas ribas ar kriterijus

nusprendžia, ar projektai, išvardyti II priede, turi būti vertinami pagal 5–1[0] straipsnių nuostatas.

Valstybės narės gali apsispręsti naudoti abi a ir b punktuose nurodytas procedūras.

3. Kai pagal 2 dalį nagrinėjamas kiekvienas atvejis ar naudojamosi valstybės narės nustatytomis ribomis ar kriterijais, privaloma atsižvelgti į atrankos kriterijus, išvardytus III priede.

<...>“

6. PAV direktyvos I priede pateiktas projektų, kuriems taikoma 4 straipsnio 1 dalis, sąrašas. Į jį, *inter alia*, įtrauktas kelių, greitkelių ir tolimųjų reisų geležinkelio linijų tiesimas.

7. PAV direktyvos III priedo 2 punkte pelkės ir teritorijos, kurioms valstybės narės teisės aktais suteikiamas specialių apsaugos teritorijų statusas, arba valstybių narių nustatytos specialios apsaugos teritorijos minimos, be kita ko, kaip atrankos kriterijai, nurodyti direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje.

B – *Paukščių direktyva*

8. Direktyvos 2009/147/EB³ dėl laukinių paukščių apsaugos (toliau – Paukščių direktyva) 1 straipsnyje numatyta:

„1. Šia direktyva siekiama apsaugoti visų rūšių laukinius paukščius, natūraliai paplitusius valstybių narių Europinėje teritorijoje, kuriai taikoma Sutartis. Ji apima šių rūšių apsaugą, tvarkymą ir kontrolę ir nustato jų naudojimo taisykles.

<...>“

3 — 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (kodifikuota redakcija) (OL L 20, 2010, p. 7). Šia direktyva kodifikuota 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyva 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 103, 1979, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 98) su pakeitimais. Šioje byloje reikšmingos nuostatos nuo Direktyvos 79/409 priėmimo iš esmės nesikeitė.

9. Paukščių direktyvos 4 straipsnyje numatyta:

„1. Siekiant užtikrinti, kad I priede minimos rūšys savo paplitimo areale išliktų ir veistųsi, jų buveinėms taikomos specialios apsaugos priemonės.

<...>

Atsižvelgdamos į šių rūšių apsaugos reikalavimus geografiniame jūros ir sausumos plote, kuriame taikoma ši direktyva, šių rūšių apsaugai valstybės narės įsteigia kiekiu ir dydžiu tinkamiausias specialias apsaugos teritorijas.

<...>

4. 1 ir 2 dalyse nurodytose apsaugos teritorijose valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, kad būtų išvengta buveinių taršos ar pažeidimo arba bet kokio paukščių trikdymo, jei tai galėtų būti reikšminga atsižvelgiant į šio straipsnio tikslus. Valstybės narės taip pat stengiasi išvengti buveinių taršos ar pažeidimo už šių saugomų teritorijų ribų.“

10. Be kelių kitų rūšių, direktyvos I priede minimas *Otis tarda* (didysis einis).

C – Buveinių direktyva

11. Direktyvos 92/43/EEB⁴ dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (toliau – Buveinių direktyva) 6 straipsnyje nustatyta:

„1. Specialioms saugomoms teritorijoms valstybės narės nustato būtinas apsaugos priemones <...>

2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos specialiose saugomose teritorijose išvengti natūralių buveinių ir rūšių buveinių blogėjimo, o taip pat rūšių, kurių apsaugai buvo įsteigtos specialios saugomos teritorijos, trikdymo, jei toks trikdymas galėtų būti reikšmingas šios direktyvos tikslų atžvilgiu.

<...>“

12. Buveinių direktyvos 7 straipsnyje numatyta, kad šios direktyvos 6 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatyti įpareigojimai pakeičia bet kuriuos Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalies pirmame sakinyje nustatytus įpareigojimus teritorijoms, atrinktoms pagal 4 straipsnio 1 dalį arba panašiai pripažintoms pagal jos 4 straipsnio 2 dalį. Šie įpareigojimai keičiami nuo Buveinių direktyvos įgyvendinimo datos arba dienos, kai valstybė narė įvykdo atranką arba pripažinimą pagal Paukščių direktyvą, jei pastaroji data yra vėlesnė.

4 — 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva (OL L 206, 1992, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102, ir klaidų ištaisymas OL L 81, 2015, p. 5).

II – Bylos aplinkybės ir ikiteisminė procedūra

13. Šios bylos aplinkybės galima apibendrinti taip. Byla susijusi su greitojo geležinkelio linijos tarp Sevilijos ir Almerijos tiesimo projektu Ispanijoje. Kol kas atliktas kai kurių infrastruktūros darbų, būtinų, kad galėtų veikti greitis geležinkelis, poveikio aplinkai vertinimas. Poveikio aplinkai vertinimas pateiktas viešosioms konsultacijoms 2006 m. liepos 4 d. ir patvirtintas 2006 m. lapkričio 24 d. sprendimu dėl pareiškimo dėl poveikio aplinkai vertinimo⁵. Su greitojo geležinkelio infrastruktūra susiję darbai prasidėjo 2007 m. gruodžio 4 d. ir buvo sustabdyti 2009 m.

14. Geležinkelio linija kerta gamtos teritoriją, kurią 2008 m. liepos 29 d. Ispanijos valdžios institucijos pripažino paukščiams skirta specialia apsaugos teritorija (SAT). Kitaip tariant, ji pripažinta vėliau, nei Ispanijos valdžios institucijos patvirtino projektą ir atliko poveikio aplinkai vertinimą. Prieš pripažįstant SAT, ši vietovė jau 1998 m. buvo įrašyta kaip teritorija Nr. 238 (Esichos-Osūnos grūdų lygumos) į Europos Bendrijos paukščiams svarbių teritorijų (PST) sąrašą. Teritorijoje gyvena kelios Paukščių direktyvos I priede išvardytos rūšys, įskaitant *Otis tarda*.

15. Tokiomis aplinkybėmis 2010 m. vasario mėn. Komisijai buvo pateiktas skundas dėl geležinkelio ruožų Marčena–Osūna I, Marčena–Osūna II ir „Variante de Osuna“. Gavusi skundą, 2011 m. birželio 17 d. Komisija išsiuntė Ispanijos vyriausybei oficialų pranešimą. Jame buvo teigiama, kad Ispanijos Karalystė neįvykdė išipareigojimų pagal PAV direktyvos 3 straipsnį, Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalį ir Buveinių direktyvos 6 straipsnį.

16. 2011 m. rugsėjo 20 d. Ispanijos vyriausybė pateikė atsakymą į šį oficialų pranešimą. Neatsižvelgdama į tą atsakymą, 2013 m. birželio 20 d. Komisija pateikė Ispanijos Karalystei pagrįstą nuomonę, kurioje nurodė, jog Ispanijos Karalystė neįvykdė išipareigojimų pagal PAV direktyvos 3 straipsnį, Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalį ir Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalį.

17. 2013 m. rugpjūčio 21 d. Ispanijos vyriausybė pateikė atsakymą į pagrįstą nuomonę.

18. Manydama, jog Ispanijos vyriausybės įgyvendintos priemonės nepakankamos, Komisija ir toliau laikėsi savo vertinimo ir pareiškė šį ieškinį Teisingumo Teisme.

III – Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

19. Savo ieškinyje Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti, kad Ispanijos Karalystė neįvykdė išipareigojimų pagal PAV direktyvos 3 straipsnį, Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalį iki 2008 m. liepos 29 d. ir Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalį nuo tada, kai nagrinėjama teritorija paskelbta SAT;
- priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

20. Ispanijos vyriausybė Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti Komisijos ieškinį,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

⁵ — Resolución de 24 de noviembre de 2006 de la Delegación Provincial de la Consejería de Medio Ambiente en Sevilla, por la que se hace pública la Declaración de Impacto Ambiental relativa al Proyecto de renovación de vía, mejora del trazado y duplicación de plataforma del eje ferroviario transversal de Andalucía. Tramo Marchena-Osuna (tramos I y II), en los términos municipales de Marchena y Osuna (Sevilla), promovido por la Consejería de Obras Públicas y Transportes. Pareiškime daroma nuoroda į dėl projekto faktiškai atliktus poveikio aplinkai vertinimus.

21. Rašytines pastabas pateikė Komisija ir Ispanijos vyriausybė. Remiantis Procedūros reglamento 76 straipsnio 2 dalimi, posėdis nebuvo surengtas.

IV – Analizė

A – *Priimtinumas*

22. Ispanijos vyriausybė ginčija Komisijos ieškinio dalies, susijusios su geležinkelio ruožu „Variante de Osuna“, priimtinumą. Ispanijos vyriausybė tvirtina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką ginčo dalyką riboja Komisijos valstybei narei siunčiamas oficialus pranešimas ir vėliau pateikiama pagrįsta nuomonė. Vėliau ginčo dalyko nebegalima išplėsti.

23. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Komisijos pagrįsta nuomonė ir ieškinys turi būti grindžiami tais pačiais kaltinimais kaip ir oficialus pranešimas, kuriuo pradama ikiteisminė procedūra⁶.

24. Nagrinėjamu atveju oficialiame pranešime minimi ruožai Marčena–Osūna I, Marčena–Osūna II ir „Variante de Osuna“. Vis dėlto faktai, kuriais remiasi Komisija siekdama įrodyti tariamą pažeidimą, susiję su dviem pirmaisiais geležinkelio ruožais.

25. Komisija, regis, to neginčija. Faktiškai dublike Komisija paaiškino, kad faktai, kuriais remiantis, jos nuomone, pažeisti tam tikri įsipareigojimai, konkrečiai susiję su geležinkelio ruožais Marčena–Osūna I ir Marčena–Osūna II. O ruožas „Variante de Osuna“ proceso metu paminėtas siekiant parodyti platesnį projekto kontekstą.

26. Šiomis aplinkybėmis ieškinio dalį, susijusią su ruožu „Variante de Osuna“, reikia pripažinti nepriimtina.

B – *Pirmasis kaltinimas: PAV direktyvos 3 straipsnis*

1. Šalių argumentai

27. Komisija teigia, kad Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal PAV direktyvos 3 straipsnį.

28. Šiuo klausimu Komisija pirmiausia paaiškina, ko ji *neteigia*. Ji neteigia, kad ginčijamas poveikio aplinkai vertinimas neapima viso projekto. Ji taip pat neteigia, kad projektas padalytas į dalis siekiant išvengti viso bendrojo poveikio aplinkai vertinimo.

29. Antra, Komisija paaiškina, ką ji teigia. Iš esmės ji tvirtina, jog Ispanijos Karalystė tinkamai nenustatė, neapibūdino ir neįvertino projekto tiesioginio ir netiesioginio poveikio aplinkai ir pirmiausia paukščiams. Trumpai tariant, nagrinėjamas poveikio aplinkai vertinimas nepakankamas, kad patenkintų PAV direktyvos 3 straipsnio reikalavimus. Taip yra todėl, kad nagrinėjamu poveikio aplinkai vertinimu, Komisijos nuomone, nepakankamai atsižvelgiama į faktą, jog projektas įgyvendinamas į PST įtrauktoje teritorijoje. Vėliau, 2008 m., ši teritorija paskelbta SAT ES6180017, „Campiñas de Sevilla“.

30. Logiška PAV direktyvos 3 straipsnio pažeidimo pasekmė – Komisijos kaltinimas, kad Ispanijos Karalystė, prieš priimdama sprendimą įgyvendinti projektą, taip pat nepranešė visuomenei apie galimą projekto poveikį.

⁶ — Žr., be kita ko, Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-127/12, EU:C:2014:2130, 23 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

31. Savo ruožtu Ispanijos vyriausybė tvirtina, kad Komisijos kaltinimą reikėtų atmesti.

32. Pirma, Ispanijos vyriausybė tvirtina, kad įvykdė PAV direktyvos 3 straipsnio reikalavimus, nes nustatė, kokiems gyvūnams daromas poveikis, ir ėmėsi tinkamų priemonių apriboti bet kokią galimą neigiamą poveikį aplinkai.

33. Antra, Ispanijos vyriausybė pažymi, kad teritorijos priskyrimas prie PST nėra privalomas. Ispanijos vyriausybės nuomone, poveikio aplinkai vertinimas gali atitikti PAV direktyvos 3 straipsnio reikalavimus, net jeigu jame nepaminėtas priskyrimas prie PST.

34. Trečia, Ispanijos vyriausybė tvirtina, kad Komisija nepaiškino, kodėl nagrinėjamas poveikio aplinkai vertinimas nepakankamas, ir tuo labiau neįrodė, kad išpareigojimai neįvykdyti.

2. Vertinimas

35. Kaip jau minėjau iš pat pradžių, šioje byloje sprendžiamas klausimas, ar Komisijai pavyko įrodyti pažeidimą. Toliau paaiškinsiu, kodėl, mano nuomone, jai nepavyko to padaryti, kiek tai susiję su PAV direktyvos 3 straipsniu.

36. Pirmiausia būtina aiškiai apibrėžti projektą, su kuriuo susijęs nagrinėjamas poveikio aplinkai vertinimas.

37. Poveikio aplinkai vertinimas, kuris, Komisijos nuomone, prieštarauja PAV direktyvos 3 straipsniui, susijęs su vienu konkrečiu greitojo geležinkelio linijos tiesimo etapu. Projektas ir atitinkamai nagrinėjamas poveikio aplinkai vertinimas susijęs su infrastruktūros darbais, būtiniais, kad greitas geležinkelis veiktų. Projektas apima bėgių tiesimo ir geležinkelio linijos statybos darbus, įskaitant didesnės pakeltos platformos statybą. Vėlesni geležinkeliui veikti būtini darbai (be kita ko, elektros darbai, skirti antžeminėms linijoms įrengti) į projektą nebuvo įtraukti. Kaip matyti iš Komisijos pagrįstos nuomonės ir Teisingumo Teismui pateiktų rašytinių pareiškimų ir dokumentų, Komisija neginčija Ispanijos valdžios institucijų sprendimo atlikti poveikio aplinkai vertinimą tik dėl infrastruktūros gerinimo (toliau – nagrinėjamas projektas).

38. Vis dėlto Komisija teigia, jog poveikio aplinkai vertinimas buvo netinkamas. Taip, mano supratimu, yra todėl, kad vertinime tinkamai neatsižvelgta į ypatingos svarbos aplinkai teritoriją (ji įtraukta į PST sąrašą ir vėliau pripažinta tokia nustatčius šios teritorijos SAT statusą), kuriai daro poveikį nagrinėjamas projektas.

39. Dabar būtų naudinga priminti poveikio aplinkai vertinimo tikslą. Juo siekiama tinkamai nustatyti, apibūdinti ir įvertinti projekto tiesioginį ir netiesioginį poveikį atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes. Turi būti vertinamas poveikis, be kita ko, gyvūnijai ir augmenijai⁷. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra ne kartą nusprendęs, kad PAV direktyvos taikymo sritis plati kaip ir jos tikslas⁸. Taigi Teisingumo Teismas pateikė tikslu grindžiamą PAV direktyvos išaiškinimą. Šios direktyvos tikslas – atlikti visapusi projektų ar jų pakeitimo poveikio aplinkai vertinimą⁹.

7 — Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-404/09, EU:C:2011:768, 78 punktas.

8 — Sprendimo *Abraham ir kt.*, C-2/07, EU:C:2008:133, 42 punktas.

9 — Sprendimo *Abraham ir kt.*, C-2/07, EU:C:2008:133, 42 punktas.

40. Tačiau vien dėl to Komisija negali būti atleista nuo pareigos įrodyti, kad išipareigojimai buvo pažeisti. Vykdydama išipareigojimų neįvykdymo procedūrą pagal SESV 258 straipsnį, Komisija turi įrodyti pareikštus kaltinimus. Ši institucija Teisingumo Teismui turi pateikti informaciją, kurios reikia siekiant nustatyti, kad valstybė narė neįvykdė išipareigojimų. Šiuo klausimu Komisija negali remtis tik prielaidomis¹⁰.

41. Be bendro pobūdžio pareiškimų dėl tariamo poveikio aplinkai vertinimo netinkamumo, Komisija savo ieškinio nepagrindžia. Tai matyti pažvelgus į nekonkrečius Komisijos argumentus.

42. Pirma, Komisija aiškina, kad, norint tinkamai atsižvelgti į aplinkos požiūriu svarbią teritoriją, kuri turėjo būti, bet nagrinėjamu laikotarpiu nebuvo laikoma SAT, nepakanka vien tik išvardyti teritorijoje gyvenančių rūšių. Šiuo klausimu ji nurodo, kad poveikio aplinkai vertinime nustatytos priemonės, kuriomis siekiama mažinti neigiamą projekto poveikį (kalbant apie paukščius, pirmiausia tai draudimas naikinti augmeniją kovo–liepos mėn., kad nebūtų neigiamo poveikio veisimuisi), nepakankamos. Tačiau ji tiesiog nepaiškina, kodėl.

43. Antra, Komisija taip pat priekaištauja dėl to, kad poveikio vertinimo pareškime nepaminėta Ochuelos lagūna, sudaranti teritorijos, vėliau pripažintos SAT, dalį. Tačiau iš Teisingumo Teismui pateiktų dokumentų matyti, jog Ochuelos lagūna faktiškai buvo minėta poveikio aplinkai vertinime (nors neminėta poveikio aplinkai vertinimo *pareškime*¹¹). Šio fakto Komisija neginčija. Vertinime aprašytos lagūnos charakteristikos. Taip pat išvardytos įvairios šioje teritorijoje gyvenančių paukščių rūšys. Šiuo klausimu Komisija taip pat tvirtina, kad vertinimas buvo nepakankamas, bet nepaiškina, kodėl ji taip mano.

44. Trečia, visiškai tiesa, kad projekto, kuris daro poveikį į PST sąrašą įtrauktai ir vėliau SAT paskelbtai teritorijai, poveikis turi būti vertinamas ypač atsargiai. Tai, Komisijos teigimu, parodyta PAV direktyvos III priede. Tame priede pelkės ir SAT minimos kaip atrankos kriterijai vertinant projektus, kurių poveikio aplinkai vertinimo *per se* neprivaloma atlikti. Tai aiškiai rodo, kad ES teisės aktų leidėjas laiko tokias teritorijas ypatingos svarbos aplinkai teritorijomis.

45. Vis dėlto vien todėl, kad nagrinėjamame poveikio aplinkai vertinime nepaminėta aplinkos požiūriu svarbi teritorija įtraukta į PST sąrašą (arba pripažinta SAT), negali būti laikoma, jog projektų poveikis nėra tinkamai nustatytas, apibūdintas ir įvertintas pagal PAV direktyvos 3 straipsnį.

46. Taip yra bent jau dėl dviejų priežasčių.

47. Viena vertus, jei *nepaminimas* PST sąrašas (arba SAT), tai savaime nereiškia, jog į sąrašą – arba, tiksliau, į jame išvardytas teritorijas ir rūšis – neatsižvelgta. Kita vertus, kaip teisingai pažymi Ispanijos vyriausybė, PST sąrašas valstybėms narėms nėra privalomas¹².

48. Dėl teritorijos, vėliau pripažintos SAT, svarbos iš Teisingumo Teismui pateiktų dokumentų aišku, jog, nepaisant to, kad nėra aiškos nuorodos į PST sąrašą, teritorija buvo aprašyta poveikio aplinkai vertinime kaip teritorija, kurioje gyvena tam tikros paukščių rūšys, t. y. stepių paukščiai. Vertinime paminėti visų pirma *Otis tarda*. Tačiau Komisija nepaiškino, kodėl tas aprašas netinkamas. Ji tiesiog padarė tokią prielaidą. Siekiant nustatyti išipareigojimo pagal PAV direktyvos 3 straipsnį pažeidimą, vien prielaidų nepakanka.

10 — Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, 96/81, EU:C:1982:192, 6 punktą. Taip pat žr. Sprendimo *Komisija / Portugalija*, C-117/02, EU:C:2004:266, 80 punktą, Sprendimo *Komisija / Italija*, C-135/05, EU:C:2007:250, 26 punktą ir Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-308/08, EU:C:2010:281, 23 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

11 — Žr. šios išvados 5 išnašą.

12 — Dėl Paukščių direktyvos žr. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-235/04, EU:C:2007:386, 26 punktą ir Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C-3/96, EU:C:1998:238, 70 punktą.

49. Ketvirta, kaip suprantu, Komisija ypač nuogaštauja dėl paties geležinkelio eksploatavimo poveikio: ji kelis kartus nurodė, kad geležinkelio eksploatavimas gali turėti reikšmingą poveikį paukščiams, pirmiausia teritorijoje gyvenantiems stepių ir vandens paukščiams. Jos manymu, nagrinėjamame vertinime nepakankamai įvertintos priemonės, kurios padėtų išvengti visų pirma paukščių susidūrimo (su infrastruktūra ir traukiniais) ir žūties nuo elektros smūgio. Šiuo klausimu sutariama, jog nagrinėjamame poveikio aplinkai vertinime konkrečiai neišvardytos priemonės, kaip išvengti tokios rizikos.

50. Jokiu būdu neatmetu šių argumentų. Suprantama, kad greitojo geležinkelio eksploatavimas turės reikšmingą poveikį tokiai SAT, kokia nagrinėjama šioje byloje.

51. Tik svarbu dar kartą pabrėžti, jog pagrįstoje nuomonėje ir šioje byloje Komisija aiškiai nurodė netvirtinanti, jog nagrinėjamas poveikio aplinkai vertinimas prieštarauja PAV direktyvos 3 straipsniui todėl, kad neapima viso projekto. Ši institucija konkrečiai neteigė (išskyrus vėliau dublike šiuo klausimu pateiktas pastabas), jog direktyva pažeidžiama dėl to, kad vertinimas susijęs tik su infrastruktūros gerinimu, o ne visu projektu, įskaitant geležinkelio eksploatavimą¹³.

52. Kaip nurodyta poveikio aplinkai vertinimo pareiškimе, nagrinėjamas projektas susijęs tik su geležinkelio infrastruktūros gerinimu. Dėl kitų geležinkeliui veikti būtinų įrengimo darbų bus atliktas papildomas poveikio aplinkai vertinimas. Šiuo klausimu bet koks argumentas, susijęs su darbais, dėl kurių bus atliktas kitas poveikio aplinkai vertinimas, arba su geležinkelio eksploatavimu, turi būti laikomas nepriimtiniu. Padarius bet kokią kitokią išvadą būtų rimtai pažeistas teisinio saugumo principas.

53. Galiausiai, penkta, šalys pasikeitė nuomonėmis dėl to, kiek svarbus faktas, kad greitojo geležinkelio linija nutiesta lygiagrečiai su XIX amžiuje nutiesta esama geležinkelio linija. Komisija tvirtina (ir jai, regis, neprieštarujama), kad poveikio aplinkai vertinimo reikalavimai vienodi, neatsižvelgiant į tai, ar greitojo geležinkelio linija nutiesta lygiagrečiai su kito, įprasto geležinkelio bėgiais. Komisija pažymi, kad lygiagrečiai nutiestos dvi geležinkelių linijos gali turėti bendrąjį poveikį keliais aspektais. Tačiau, mano nuomone, šie argumentai tėra prielaidos, kuriomis negalima remtis siekiant įrodyti išipareigojimų neįvykdymą. Bet kuriuo atveju, atrodo, šios prielaidos prieštarauja faktui, kad Komisija netvirtino, jog poveikio aplinkai vertinimas buvo nepakankamas dėl to, kad juo neįvertintas bendrasis poveikis.

54. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog pirmasis Komisijos kaltinimas, susijęs su PAV direktyvos 3 straipsnio pažeidimu, turi būti atmestas. Todėl papildomas kaltinimas, susijęs su tuo, kad visuomenė nebuvo tinkamai informuota apie projekto poveikį, taip pat turi būti atmestas.

55. Faktiškai nesvarbu, koks sprendimas bus priimtas dėl pirmojo kaltinimo, neižvelgiu, kodėl Teisingumo Teismas turėtų priimti sprendimą dėl papildomo Komisijos kaltinimo pagal PAV direktyvą. Komisija nenurodė jokio teisinio šio kaltinimo pagrindo. Šiuo klausimu ji pateikė pastabą tik tarp kitko ir nepagrindė savo argumentų.

C – Antrasis kaltinimas: Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalis

1. Šalių argumentai

56. Komisija teigia, kad, leidusi tiesti greitojo geležinkelio liniją į PST sąrašą įtrauktoje teritorijoje, prieš suteikiant tai teritorijai SAT statusą, Ispanijos Karalystė taip pat neįvykdė išipareigojimų pagal Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalį.

13 — Žr. Sprendimo *Abraham ir kt.*, C-2/07 EU:C:2008:133, 43 punktą. Toje byloje Teisingumo Teismas nurodė, jog siekiant užtikrinti bendro vertinimo tinkamumą vertinimas turi apimti ne tik tiesioginį numatomų darbų poveikį. Vertinime taip pat būtina atsižvelgti į poveikį aplinkai, susijusį su tam tikrų darbų galutinio rezultato naudojimu ir eksploatavimu.

57. Šiuo klausimu Komisija pabrėžia, jog vykdant statybos darbus teko iš esmės pakeisti teritorijos aplinkosaugos charakteristikas, pavyzdžiui, perkelti didelį žemės kiekį, pastatyti dvigubą apsauginę tvorą ir pakeltą platformą 16 km ruože¹⁴. Tikėtina, kad dėl šių pokyčių gerokai sumažės paukščių galimybės patekti į veisimosi, poilsio ir maitinimosi vietas. Be to, Komisija teigia, kad Ispanijos Karalystei neįvykdžius įsipareigojimų pagal PAV direktyvos 3 straipsnį netinkamai nustatyta galima projekto keliama rizika.

58. Savo ruožtu Ispanijos vyriausybė tvirtina, kad laikantis Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalies nebūtina vykdyti toje direktyvoje nustatytą procedūrą dėl SAT. Šios vyriausybės nuomone, pakanka priimti priemones, kuriomis būtų siekiama išsaugoti ir apsaugoti minėtą teritoriją prieš pripažįstant ją SAT. Šiuo klausimu Ispanijos vyriausybė teigia, jog apribodama statybos darbus paukščių veisimosi sezono metu ir įrengdama apsaugos nuo susidūrimų įrangą bei pėsčiųjų takus palei geležinkelį patvirtino tinkamas priemones.

2. Vertinimas

59. Komisijos teiginių dėl poveikio aplinkai vertinimo netinkamumo esama visuose šios institucijos pateiktuose argumentuose. Taip yra ir dėl šio kaltinimo. Atsižvelgiant į šios bylos ypatumus, galima būtų klaidingai manyti, kad egzistuoja neišvengiamas PAV direktyvos pažeidimo (arba nepažeidimo) pripažinimo ir panašaus pripažinimo pagal Paukščių (ir Buveinių) direktyvą ryšys. Mano nuomone, taip nėra. Šiuos klausimus reikia aiškiai atskirti. Vien tai, kad įsipareigojimų pagal PAV direktyvos 3 straipsnį neįvykdymas nebuvo pripažintas, savaime nereiškia, jog nepažeista Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalis (ir Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalis) arba atvirkščiai. Taip yra todėl, kad iš PAV direktyvos 3 straipsnio kylantys įsipareigojimai iš esmės yra procedūrinio pobūdžio. O įsipareigojimai pagal Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalį (ir Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalį), priešingai, yra materialiniai.

60. Todėl, neatsižvelgiant į išvadą, kuri bus padaryta dėl pirmojo kaltinimo, antrąjį (ir trečiąjį) kaltinimus būtina nagrinėti atskirai.

61. Kalbant apie teiginį dėl tariamo Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalies pažeidimo pažymėtina, kad ypač svarbūs tam tikri teismo praktikos elementai.

62. Nagrinėjamu atveju svarbiausia, kad iš 4 straipsnio 4 dalies kylantys įsipareigojimai taip pat taikomi teritorijoms, kurios turėjo būti, bet nebuvo priskirtos prie SAT, kaip antai „Campiñas de Sevilla“. Faktiškai šie įsipareigojimai lieka galioti, kol teritorija pripažįstama SAT¹⁵.

63. Komisijos pareikštuose ieškiniuose – kai būdavo pripažintas įsipareigojimų neįvykdymas – Teisingumo Teismui būdavo pateikta faktinio paukščių buveinių pablogėjimo¹⁶, didelio paukščių populiacijos sumažėjimo ir ypatingos svarbos aplinkai teritorijų faktinio sunaikinimo¹⁷ įrodymų.

64. Šiuo atveju taip pat itin svarbu tai, kad pagal teismo praktiką valstybės narės negali keisti arba mažinti SAT geografinės aprėpties. Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad dėl naujo kelio tiesimo buvo sumažintas SAT plotas, o tai prieštarauja Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 daliai. Sumažinus plotą, dar didesnis poveikis buvo padarytas dėl naujų pastatų statymo ir kelio darbų sukulto trikdymo¹⁸.

14 — Iš jų 13 km yra ruožuose Marčena–Osūna I ir Marčena–Osūna II.

15 — Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-186/06, EU:C:2007:813, 27 punktas ir jame nurodyta teismo praktika.

16 — Sprendimo *Komisija / Airija*, C-117/00, EU:C:2002:366, 27–30 punktai.

17 — Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-96/98, EU:C:1999:580, 45 ir 46 punktai.

18 — Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-355/90, EU:C:1993:331, 35–37 punktai. Šiuo klausimu taip pat žr. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-57/89, EU:C:1991:89, 20 ir 21 punktus.

65. Šiuo klausimu Komisija tvirtina, jog iš esmės keičiant teritorijos aplinkosaugos charakteristikas padėtis neišvengiamai gerokai pablogės ir bus trikdomi paukščiai. Ji taip pat nuogąstauja dėl paukščių žūties nuo elektros smūgio ir susidūrimo rizikos vėlesniais geležinkelio statybos ir eksploataavimo etapais.

66. Neabejoju, jog dėl greitojo geležinkelio tiesimo teritorijoje, kurioje gyvena kelios Paukščių direktyvos I priede minėtos rūšys, pablogėja teritorijos aplinkosaugos charakteristikos ir trikdomos paukščių rūšys, kurioms reikia specialios apsaugos. Iš tiesų, norint atlikti (iki šiol patvirtintus) statybos darbus ir įgyvendinti didelį geležinkelio tiesimo projektą, reikia perkelti daug žemės, tiesti bėgius ir statyti pakeltą platformą, taip pat atlikti daugelį kitų teritorijos reljefą keičiančių veiksmų. Nagrinėjamame poveikio aplinkai vertinime tai patvirtinama.

67. O Komisijos pateiktus argumentus dėl paukščių žūties nuo elektros smūgio ir susidūrimo reikėtų laikyti nepriimtinais.

68. Toks nepriimtumas susijęs su šios bylos ypatumais. Priešingai, nei paprastai būtų galima įsivaizduoti, nėra įrodymų, kad projektas bus baigtas. Šalių teigimu, nuo 2009 m. jis sustabdytas dėl nepakankamo finansavimo. Be to, norint vykdyti papildomus infrastruktūros statybos darbus, reikės atlikti naują poveikio aplinkai vertinimą (ir atitinkamai gauti leidimą).

69. Tiesa, Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalies veiksmingumas gerokai sumažėtų, jeigu pažeidimas būtų pripažįstamas tik faktiškai padarius žalą, o ne valstybei imantis veiksmų, dėl kurių žala gali atsirasti ateityje¹⁹. Tačiau šioje byloje, kaip minėta, Ispanijos valdžios institucijų patvirtintas projektas susijęs su infrastruktūros gerinimu, įskaitant pakeltos platformos statybą ir ilginimą. Jis nesusijęs su papildomais įrengimo darbais, kurių reikia, kad geležinkelis veiktų. Turint tai omenyje, žūties nuo elektros smūgio ir susidūrimo rizika susijusi su hipotetiniu poveikiu, kuris pasireikštų tik jeigu po papildomo poveikio aplinkai vertinimo būtų išduotas leidimas vykdyti kitą projekto etapą.

70. Tačiau išlieka klausimas, ar galima nustatyti, jog Ispanijos Karalystė nesiėmė tinkamų veiksmų, kad išvengtų buveinių pablogėjimo arba trikdymo, kurie būtų *reikšmingi* atsižvelgiant į Paukščių direktyvos 4 straipsnio tikslus.

71. Ispanijos vyriausybė teigia, jog paukščių populiacija statybos darbų metu ir jiems pasibaigus faktiškai padidėjo.

72. Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad apsaugos ir išsaugojimo įsipareigojimų pagal Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalį kyla prieš sumažėjant tam tikroms paukščių populiacijoms²⁰. Panašiai, pateikus įrodymų, jog tam tikrų paukščių populiacija padidėjo, tai nebūtinai reiškia, kad valstybė narė įvykdė įsipareigojimus. Iš tiesų pagal Paukščių direktyvos 4 straipsnį reikalaujama, kad valstybė narė išsaugotų, palaikytų ir atkurtų buveines *kaip tokias* dėl jų ekologinės vertės.

73. Pavyzdys – migruojantys paukščiai. Faktiškai daugelis laukinių paukščių ES teritorijoje yra migruojantys²¹. Tokių rūšių kaip iš dalies migruojančius *Otis tarda* (dėl kurios iš esmės kilo šalių ginčas) populiacija negali būti itin svarbi vertinant. Taip yra dėl to, kad apsaugant buveines, kuriose gyvena direktyvos I priede išvardyti paukščiai, užtikrinama, jog tam tikroje teritorijoje apsistojusią arba į ją migruojančių paukščių populiacija rastų prieglobstį Europos Sąjungoje.

74. Šiuo požiūriu galimas paukščių populiacijos padidėjimas teritorijoje, kuriai daromas poveikis, nėra svarbus nustatant, ar valstybė narė įvykdė įsipareigojimus pagal Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalį.

19 — Generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Komisija / Ispanija*, C-186/06, EU:C:2007:254, 29 punktas.

20 — Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-355/90, EU:C:1993:331, 15 punktas.

21 — Žr. Paukščių direktyvos 4 konstatuojamąją dalį.

75. Neatsižvelgiant į tai, ar ateityje greitojo geležinkelio tiesimas bus tęsiamas, be pačių darbų sukkelto trikdymo, nagrinėjamą SAT dabar bet kuriuo atveju kerta pakelta platforma. Galima pagrįstai daryti prielaidą, jog dėl to iš esmės keičiasi nagrinėjamos buveinės charakteristikos ir ji tampa ne tokia tinkama prie stepių kraštovaizdžio pripratusioms rūšims²².

76. Teisindamasi Ispanijos vyriausybė paminėjo kelias priemones, kurių ėmėsi statybos darbų poveikiui neutralizuoti. Be kita ko, statybos darbai buvo apriboti atsižvelgiant į paukščių veisimosi sezoną, įrengta apsaugos nuo susidūrimų įranga ir pėsčiųjų takai palei geležinkelį.

77. Valstybės narės iš tiesų privalo priimti žalos mažinimo priemones, kuriomis tam tikromis aplinkybėmis galima apriboti pablogėjimą (arba net jo išvengti). Tačiau šiuo konkrečiu atveju dėl Ispanijos vyriausybės paminėtų priemonių, mano nuomone, pagrindinė problema nėra nesikeičia: pakelta geležinkelio platforma dabar kerta svarbią prie stepių kraštovaizdžio pripratusių rūšių buveinę. Tiesa, tos priemonės gali būti naudingos siekiant užtikrinti, kad poveikį patiriančios paukščių rūšys neišnyktų. Vis dėlto jomis visai negerinama padėtis, susijusi su nagrinėjamos teritorijos ploto sumažinimu ir suskaidymu.

78. Dėl šių priežasčių darytina išvada, jog antrasis Komisijos kaltinimas, susijęs su Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalies pažeidimu, turi būti priimtas.

D – Trečiasis kaltinimas: Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalis

1. Šalių argumentai

79. Komisijos teigimu, kadangi vietovėje „Campiñas de Sevilla“ buvo įsteigta SAT, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalį. Iš esmės pateikti tokie pat argumentai kaip ir dėl antrojo kaltinimo.

80. Ispanijos vyriausybė teigia, jog nuo 2008 m. liepos mėn. ji vykdo Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalies reikalavimus. Jos nuomone, Komisija neįrodė, kad nuo 2008 m. liepos mėn. būtų faktiškai trikdomi paukščiai arba pablogėtų jų apsauga. Ispanijos vyriausybės manymu, rizika, apie kurią užsimena Komisija, susijusi su „antruoju projektu“ (t. y. tolesniais darbais ir greitojo geležinkelio eksploatavimo pradžia). Bet kuriuo atveju į tą riziką tinkamai atsižvelgta nagrinėjamo projekto poveikio aplinkai vertinime.

2. Vertinimas

81. „Campiñas de Sevilla“, šioje byloje nagrinėjamoje teritorijoje, SAT buvo įsteigta 2008 m. liepos 29 d. Buveinių direktyvos 7 straipsnyje numatyta, kad Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalyje nustatytus įpareigojimus pakeičia, be kita ko, Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalyje nustatyti įpareigojimai nuo valstybės narės atlikto SAT atrinkimo pagal Paukščių direktyvą datos²³.

22 — Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad poveikio aplinkai vertinime projekto poveikis *Otis tarda* laikomas dideliu.

23 — Taip pat žr. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-374/98, EU:C:2000:670, 44 ir 46 punktus.

82. Nors Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalies tekstas atrodo griežtesnis nei atitinkamos Buveinių direktyvos nuostatos tekstas, ko gero, būtų sunku laikytis nuomonės, jog valstybių narių veiksmų laisvė, susijusi su kišimusi į SAT, būtų didesnė įsteigus teritorijoje SAT²⁴. Tiksliau sakant, leidimas labiau trikdyti faktiškai įsteigus SAT prieštarautų Buveinių direktyvoje įtvirtintiems apsaugos tikslams, panašiams į Paukščių direktyvos tikslus.

83. Todėl ir šiuo atveju galioja mano pirmiau išdėstyta analizė dėl Paukščių direktyvos 4 straipsnio 4 dalies pažeidimo. Taigi pakaks tiesiog kai ką pridurti.

84. Pagal Teisingumo Teismo praktiką veikla laikoma suderinama su Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalimi, jeigu dėl jos nėra trikdymo, kuris *gali daryti reikšmingą poveikį tos direktyvos tikslams*, ypač apsaugos tikslams²⁵. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra sutikęs su gana nedideliu pablogėjimo ir trikdymo įrodymų lygiu. Konkrečiau kalbant, pakanka, kad Komisija įrodytų reikšmingo trikdymo tikimybę arba riziką²⁶.

85. Kaip jau paaiškinau, reikšmingas poveikis aplinkai, ypač nagrinėjamoje teritorijoje gyvenančių paukščių populiacijos buveinei, atrodo tikėtinas arba netgi tikras tiesiog todėl, kad dėl pakeltos platformos keičiama ir suskaidoma prie SAT priskirta teritorija. Tačiau siekiant pripažinti Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalies pažeidimą nepakanka tiesiog konstatuoti, jog atitinkamu laikotarpiu, t. y. nuo 2008 m. liepos 29 d., geležinkelio platforma iš tiesų yra SAT. Faktiškai pagal Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalį šią nuostatą galima taikyti tada, kai vyksta koks nors aktyvus ir (arba) pasyvus blogėjimas arba trikdymas. Kitu atveju įsipareigojimų neįvykdymas pagal šią nuostatą galėtų būti nustatomas esant kokiai nors ankstesnei konstrukcijai teritorijoje, kuri vėliau pripažinta SAT.

86. Šiuo atveju iš šalių paaiškinimų aišku, jog su nagrinėjamu projektu susiję statybos darbai reikšmingu laikotarpiu buvo tęsiami (ir vyko dideliu tempu). Statybos darbai sustabdyti tik 2009 m. Nesant argumentų, kad po 2008 m. liepos 29 d. vykdyti darbai susiję tik su nedideliu jau įrengtos infrastruktūros pagerinimu arba nedideliu geležinkelio linijos ruožu SAT, turiu pritarti Komisijai.

87. Dėl su būsimais darbais ir geležinkelio eksploatavimu susijusios rizikos Ispanijos vyriausybė nurodo, kad Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalyje nereikalaujama nedelsiant priimti taisomųjų ar prevencinių priemonių dėl rizikos, kuri gali (arba negali) kilti ateityje. Pritariu. Šiuo klausimu žr. mano pastabas šios išvados 69 punkte.

88. Taigi pritariu Komisijai, kad Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalį nuo dienos, kurią nagrinėjama teritorija buvo atrinkta kaip SAT.

V – Išlaidos

89. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Kadangi turėtų būti tenkinama tik dalis Komisijos ieškinio, kiekvienai šaliai reikia nurodyti padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

24 — Pagal Buveinių direktyvos 6 straipsnio 4 dalį valstybės narės gali įgyvendinti projektus SAT nepaisydamos galimų neigiamų pasekmių teritorijai tam tikromis griežtai nustatytomis sąlygomis. Nukrypti leidžiama tik nesant kitų sprendimų. Projektas turi būti įgyvendinamas tik esant įpareigojančioms priežastims, tarp jų socialinio ar ekonominio pobūdžio, neatsižvelgti į visuomenės interesus. Tokiu atveju imamasi visų kompensacinių priemonių, būtinų bendram *Natura 2000* vientisumui apsaugoti, ir apie jas pranešama Komisijai. Tačiau šioje byloje šia nuostata nebuvo remtasi.

25 — Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-404/09, EU:C:2011:768, 126 punktas.

26 — Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-404/09, EU:C:2011:768, 142 punktas ir jame nurodyta teismo praktika.

VI – Išvada

90. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui:

- dėl nagrinėjamo geležinkelio projekto ruožų Marčena–Osūna I ir Marčena–Osūna II pripažinti, kad iki dienos, kurią gamtos teritorija, kuriai projektas daro poveikį, atrinkta kaip speciali apsaugos teritorija, Ispanijos Karalystė nevykdė įsipareigojimų pagal 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos 4 straipsnio 4 dalį, o nuo dienos, kurią gamtos teritorija, kuriai projektas daro poveikį, atrinkta kaip speciali apsaugos teritorija, – įsipareigojimų pagal 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB 6 straipsnio 2 dalį,
- atmesti likusią ieškinio dalį ir
- nurodyti šalims padengti savo bylinėjimosi išlaidas.